

عنوان مقاله:

بابی گری و رویکرد دولت انگلیس نسبت به آن در سفرنامه های عصر ناصرالدین شاه

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات دینی و علوم انسانی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فاطمه نصرالهی - مربی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین جریان‌های سیاسی و دینی در عصر محمد شاه قاجار که دامنه‌ی آن تا دوره ناصرالدین شاه نیز کشیده شد و بعدها هم در تاریخ سیاسی ایران رد پای آن به چشم می‌خورد مسأله بابیت است. سید علی محمد شیرازی بنیانگذار آیین بابیت در سال 1260 هجری قمری ادعا کرد که باب و نایب امام زمان شیعیان است و جمعی از مردم نیز به انگیزه‌های گوناگون بهوی گرویدند. او که در ابتدا خود را به عنوان نماینده امام زمان (عج) معرفی کرده بود، بعداً با ادعای مهدویت و حتی ادعای نبوت شورش‌های دامنه‌داری را در برخی از مناطق ایران از جمله شیراز، اصفهان، زنجان و مازندران ایجاد کرد. این پژوهشبر آن است تا با استفاده از روش توصیفی تحلیلی به بررسی تاریخ‌نگاری سفرنامه‌های عصر ناصری در مورد مسأله بابیت بپردازد. دستاوردهای این پژوهش بیانگر حمایت انگلیسی‌ها از جریان بابی‌گری می‌باشد. به کارگیری پیروان باب در امور خدماتی و فرهنگی، همچنین وساطت انگلیسی‌ها در گرفتن مجازات برای شورشیان بابی شواهدی از حمایت انگلیس‌ها از مسأله بابیت می‌باشد.

کلمات کلیدی:

بابیت، تاریخ‌نگاری، سفرنامه، انگلیس، ناصرالدین شاه، شورش، مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1179252>

